

konventionen om civilbefolkningens beskyttelse. Den udgør en nydannelse indenfor folkeretten og fastslår ikke blot under krig, men som et almindeligt princip, det krav, som den civile befolkning har på at leve sit liv under rettens beskyttelse uden vilkårlige indgreb. Konventionen omfatter alle personer, som under en konflikt eller under en besættelse befinder sig under en fremmed stats herredømme. I visse tilfælde (art. 13) nyder den civile befolkning en beskyttelse også overfor sin egen regering.

Ikke mindre betydningsfulde er mange af de nye bestemmelser i de øvrige konventioner, og der kan være grund til at fremhæve, at adskillige af disse reformer er at føre tilbage til bestræbelser, som er udfoldet af den danske delegation såvel under Stockholmkonferencen som under den endelige behandling i Genève.

Under forhandlingerne blev der fra dansk side uimodsagt hævdet fortolkninger af de vedtagne bestemmelser, der giver udtryk for det moderne syn på angrebskrigens ulovlighed og civilbefolkningens ret til nødværge såvel overfor ulovlige krige som overfor ulovlige handlinger fra militærets side i hvert enkelt tilfælde. Det blev klart

og tydeligt fremhævet, at de krigsførende i intet tilfælde er beføjet til at tilsidesætte menneskerettighederne, således som de er anerkendt ved de af De Forenede Nationer vedtagne erklæringer, og at specielt eksekution uden forudgående lovmål og dom heller ikke er berettiget overfor partisaner, friskytter eller andre personer, der deltager i krigshandlinger uden at høre til de kategorier, som udtrykkelig er opregnet i krigsfangekonventionens art. 4. Dette følger for øvrigt også af den udtrykkelige bestemmelse i konventionernes art. 3 punkt d). Reglerne om lægernes og sanitetspersonellets privilegerede stilling blev opretholdt.

En forpligtelse til retlig afgørelse af alle stridigheder vedrørende konventionernes forståelse og anvendelse er blevet proklameret i resolution no. 1, selvom det ikke lykkedes at få den optaget i selve konventionernes tekst. Ligeledes anerkender disse resolutioner, at de udenfor striden stående stater har ret til at afgøre efter den hidtidige folkerets regler, hvorvidt de behøver at anerkende de stridende parter som krigsførende eller uafhængige, hvad der i visse situationer kan blive af stor betydning for de mindre landes stilling.

Bemærkninger til konventionen til forbedring af såredes og syges vilkår ved de væbnede styrker i felten

Om Genèvekonventionen

Genèvekonventionen eller, som dens fulde titel var, Genèvekonventionen af 22. august 1864 til forbedring af sårede og syge militære personers vilkår i hærene i felten, skabtes på initiativ af schweizeren *Henri Dunant* og er den første og grundlæggende humanitære konvention.

I overensstemmelse med, at tanken var ny og krigsførelsen da ret enkel, omfatter konventionen af 1864 kun 10 artikler. Danmark var medunderskriver ligesom blandt andet England, Amerika og Rusland.

Genèvekonventionen er siden da gentagne

gange blevet revideret og udvidet i 1906 og sidst i 1929. Begge gange var Danmark medunderskriver.

Udviklingen og navnlig erfaringerne fra sidste verdenskrig gjorde det påkrævet at tage Genèvekonventionen op til fornyet revision, og på den diplomatiske konference i Genève forelagdes en arbejdstekst, der med en række ændringer vedtoges under titlen: Genèvekonventionen til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten.

I overensstemmelse med de fra det kgl. udenrigsministerium modtagne instruktio-